

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 564 van 4 juli 2007
In de zaak X/Ilde kamer

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE Ilde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Irakese nationaliteit, op 3 juli 2007 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 2 juli 2007.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 juli 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juli 2007 om 11 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. ROBERT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE die loco Mr. C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekende partij kwam zonder visum Europa binnen via Griekenland waar hij 14 maart 2007 een bevel om het grondgebied te verlaten kreeg. Hij verliet Griekenland op 2 mei 2007 en kwam op 5 mei 2007 in België aan waar hij op 7 mei 2007 een asielaanvraag indiende. Op 2 juli 2007 werd door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen, beslissing die het voorwerp uitmaakt van de huidige procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Krachtens de artikelen 39/82, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 2 juli 2007 aan verzoeker werd betekend. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd op 3 juli 2007 ingediend. De verzoekende partij kan bijgevolg worden geacht alert en diligent te hebben gereageerd temeer daar de terugleiding naar Griekenland werd voorzien voor 11 juli 2007. De door verzoeker aangevoerde elementen hebben veeleer betrekking op het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel stelt verzoeker dat de vaak voorkomende schendingen van Griekenland van zijn internationale verplichtingen voor verzoeker zeer concrete juridische gevolgen heeft, dat zijn aanvraag tot subsidiaire bescherming niet of in ieder geval niet conform de Europese regelgeving zou gebeuren, dat de beweerde schending van de rechten die verzoeker uit de Europese richtlijn wenst te putten per essentie een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt, dat de omstandigheden van zijn onthaal in Griekenland een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen vormen en mogelijks schending van artikel 3 EVRM kan meebrengen en dat de richtlijnen van UHNCR een verschrikkelijke toestand in Bagdad beschrijven.

Het in het verzoekschrift uiteengezette nadeel vloeit niet rechtstreeks voort uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Verzoeker toont niet aan in welke mate de terugdrijving het hem geschetste nadeel alsook de vraag of het zich zou voordoen en de ernst die het zou hebben die hij eraan geeft kan berokkenen. Vooreerst kan worden vastgesteld dat verzoeker in Griekenland, in tegenstelling tot wat hij in zijn verzoekschrift verklaart, nog geen asielaanvraag had ingediend. Hij verbleef na de betekening van het bevel om het grondgebied te verlaten nog twee maanden illegaal in Griekenland waarbij de Griekse overheden geen terugleiding of minstens een poging tot terugleiding hebben ondernomen. Bijgevolg staat geenszins vast dat verzoeker er onmenselijk zal behandeld worden of zeker naar Irak zal worden teruggeleid.

Ook geeft verzoeker herhaaldelijk te kennen dat het om een louter hypothetisch nadeel zou gaan. Zo poneert hij dat de aanvraag subsidiaire bescherming niet conform de Europese regelgeving zou gebeuren, hij naar een gesloten centrum dreigt overgeplaatst te worden alwaar zich soms een schending van artikel 3 van het EVRM kan voordoen, de tenuitvoerlegging van de aangevochten administratieve beslissing zou als gevolg hebben dat verzoeker, hetzij onrechtstreeks, aan zulke toestand zou kunnen blootgesteld worden.

Bijgevolg kan worden vastgesteld dat het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet deugdelijk is aangetoond.

Er is niet voldaan aan een van de voorwaarden zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing, bij uiterst dringende noodzakelijkheid, wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier juli tweeduizend en zeven door:

mevr. A. VAN ISACKER, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. L. JANS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JANS.

A. VAN ISACKER.